GAZETA
Wielkiego Xięstwa
POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney W. Dekera i spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

№ 78. — W Srodę dnia 28. Września 1825.

Do czytelników gazety.

Z kończącym się trzecim kwartałem przypominamy, iż prenumerata ćwierćroczna dla tuteyszych czytelników wynosi:

za polską gazetę . . 1 Tal. $18\frac{3}{4}$ sgr.
za niemiecką = . . 1 — $7\frac{1}{2}$ —

dla zamieyscowych czytelników:

za polską . . 2 Tal.
za niemiecką . 1 — 18 sgr. 9 fen.

Zamieyscowi czytelnicy odbierać będą za tę cenę gazety na wszystkich Król. Urzędach Pocztowych w całey Monarchii.

Na exemplarz gazety na kancellaryinym papierze podwyższa się cena każdéy gazety o 15 sgr.

Poznań dnia 28. Września 1825.

Expedycya Gazet W. Dekera i Spółki.

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina dnia 24. Września.

N. Król raczył potwierdzić wybor Professora Böckh na Rektora uniwersytetu tuteyszego na rok $182\frac{5}{6}$.

N. Król raczył zaszczycić Barona Otterstedt, Posła Swoiego w Szwaycaryi, orderem Orła Czerwonego 2giéy klassy.

N. Król raczył dać Sekretarzowi Regencyi Schmidt w Szczecinie powszechną ozdobę honorową pierwszéy klassy, a dozorcy woźnych tamże, Werdt, powszechną ozdobę honorową 2giéy klassy.

Ich Królewicz. MM. Xięstwo Wilhelmostwo Pruscy, powrócili tu z Swą dostoyną rodziną, z Fiszbach w Szląsku.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Z Paryża dnia 15. Września.

Król Jmć był dzisiay na żałobném nabożeństwie za duszę ś. p. Ludwika XVIII. w kaplicy Tuilleryiskiéy.

Wszystkie dzisieysze gazety zawieraią artykuły, poświęcone rocznicy zgonu Ludwika XVIII. *Goniec francuski* powiada, iż mniema, że niemoże godniéy obchodzić téy rocznicy, iak wspomnieniem o naypiękniey-szym czynie ostatniego Króla, to iest o nadaniu Karty, która też w dzisieyszym numerze téy gazety iest wydrukowana.

Poseł Bawarski, Hrabia Bray, dał znayduiącym się tu teraz paziom Króla Bawarskiego wielką ucztę, na któréy spełniano toasty za zdrowie ich i naszego Króla.

Jedna z gazet Bruxelskich donosi, iż rząd hiszpański zawarł z domem Rotszyldów pożyczkę na 200 millionów (Realów czy Franków?) po 60 na 100.

Goniec Francuski donosi, iż Komitet grecki nadesłał mu wykaz poczynionych dotąd wydatków. Przychód wynosił dotąd 120,000 Franków; wydatki 96,200. Ostatnia summa szczególniéy była użyta do zaspokoienia wydatków ostatniéy wysłanéy wyprawy. Co się tyczy osób, ma ona Oficerów, podoficerów i rzemieślników dla artyleryi. Z rzeczy te tylko posłano, które do urządzenia małego arsenału są potrzebne. Obecnie zaymuie się Komitet wysłaniem wprawnych Oficerów i podoficerów, do utworzenia wyćwiczonego woyska, tak bardzo Hellenom potrzebnego.

Liberalne francuskie gazety oppozycyine donoszą z Madrytu pod dniem 1. Września: „Powstanie Bessiera znacznie pomnożyło moralną siłę rządu królewskiego. Generalny Kapitan Madrytu, Caro, otrzymał rozkaz, ażeby przyniewolił ochotników Królewskich do zostawiania broni w koszarach, zamiast brania ich z sobą do domu, iak się dotąd działo. Don Caro uważa wprawdzie środek ten za niepolityczny, i mniema, iżby należało korpus ten zmnieyszyć powoli przez oddalanie członków, do czego powodów trafia się nie mało; lecz Pan Recacho obstaie przy tém."

Konstytucyonista powiada, iż Generał Roche i Pan Wasyngton, Deputowany towarzystwa północno-amerykańskiego ku wspieraniu Greków, protestowali przeciw postępkowi rządu greckiego w oddaniu się pod protekcyą Anglii.

Nieufność powzięta o działaniach finansowych Pana Villele, mówi *Dziennik Rozpraw*, ciągle się utrzymuie. Stan papierów niętylko niepolepszył się ieszcze po pierwszém spadnieniu i stracie około 50 millionów, lecz owszém coraz się pogorsza. Przyczyna tego iest w gruncie ustawy i tylko przez nadzwyczayne szczęście mogłyby się podnieść papiery. Trzechprocentowe, które teorycznie przez biegłych statystów Roy i Mollien, a rzeczywiście przez wielu rentystów odrzucone zostały, i od banku nie naylepiéy są przyięte. Nie pozwolił bowiem na zamianę swoich 5-cioprocentowych i żąda wypłacenia 38 millionów, które pożyczył na renty w zastaw złożone.

Względem oświadczeń, które rząd grecki miał Kommodorowi Hamilton uczynić, uwagę robi *Konstytucyonista*: Pan Hamilton, który iuż 3 lat ma dowództwo stanowiska Lewanckiego, bardzo przezornym się w postępowaniu swoiém okazał. Nigdy się nie mięszał w sprawy Greków, nie czynił nieroztropnych przyrzeczeń. Wszystko, co mógł uczynić, było, że podanie Greków odesłał do Lorda Nadkommissarza wysp Jońskich, który ie prześle do Londynu. Jak zaś Ministrowie angielscy rozstrzygną tę rzecz? to iest pytanie łatwe do rozwiązania: o to nie zdradzą zlecenia sobie danego. Ministeryum angielskie nie ma wszakże na czele swoiém Lorda Castlereagh, który sobie z przyrzeczeń i przysiąg igraszkę robił. Pan Kaning dopełni swoiéy powinności; uzna, że winien Grekom dopełnić ich życzenia iak nayskuteczniéy, a Anglikom, nie pozbawiać ich szczęścia poko-

iu. Anglia więc odpowie Grekom, że ią sprawa Greków szczerze obchodzi; aby więc nie rozpaczali, i że, chociaż im woyska na pomoc posłać nie można, to wyprawionym będzie w poselstwie do Porty Pan Strangfort Canning, który się tém szczerze zaymie, aby reszcie Greków wolny kray i niepodległy rząd był dany. Bez wątpienia Anglia uznaiąc niepodległość Grecyi, zarobi sobie na wdzięczność ucywilizowanego świata.

W Dzienniku Francyi czytamy następuiący artykuł: „Nie ma dnia, żeby nie rozgłaszano naysprzecznieyszych wieści o zdarzeniach w Peloponezie i o innych częściach Grecyi. Jużto Ibrahim Basza iest opasany i napróżno żąda kapitulacyi, iuż iest pobity, raniony i wzięty w niewolę. Lecz ponieważ równie pomyślnie rzeczy iść muszą w zachodniéy Grecyi, więc i Reszydowi Baszy nie lepiéy się powodzi. Już go opuszczaią Albańczycy, iuż iest pobity i do odwrotu zmuszony. Innym razem bomba zabiia go w iednéy z iego redut przed Messolungą, i nareszcie Salona iest odebrana, liczny korpus Turków, który ią zaymował, w pień wycięty, a Reszyd Basza musi odstąpić od oblężenia Missolungi. Daremnie wszystkim tym wiadomościom zaprzeczaią raporta Konsulów i Oficerów morskich rozmaitych narodów europeyskich znayduiących się na mieyscu, i nawet same dzienniki Greckie; nie zniechęca to niespracowanych fabrykantów takowych kłamstw. To pewna iednakże, iż wziętość ich znacznie spadła, ponieważ publiczność iuż się zmordowała tém, że ią łudzą, a wszystko na świecie ma swóy koniec, nawet łatwowierność ludzka. Zły stan Greków aż na zbyt iest pewny, a położenie to służy za pozór złośliwym do oskarzenia koleyno rozmaitych narodów Europy. Francya znieważoną była, spotwarzoną nawet w Paryskich dziennikach, a iednakże iéy to marynarka, chociaż zachowuiąc neutralność, naywięcéy uczyniła przysług Grekom. Teraz iest koley na Austryą. Jéy negocyanci i iéy gabinet oskarzeni są, że iawnie chwycili się strony Turków. Jestto kłamstwem; Grecy dopuścili się nagannych nadużyć względem okrętów Austryackich spokoynie płynących po morzu środziemném, a iednakże nasz gabinet przez wzgląd na położenie tych okolic nie pomścił się tego zgwałcenia prawa narodów, co byłby uczynił w każdéy innéy okoliczności. Jawne są te fakta i ci okazuią się więcéy nieprzyiaciołami Greków, którzy ogłaszaią zdarzenia mogące roziątrzyć przeciw nim Rząd mniéy roztropny od naszego.“

Hiszpania.

Z Madrytu dnia 7. Września.

W stolicy trwaią wciąż aresztowania; wczorayszéy nocy aresztowano Generalnego Dyrektora poczt, Gutierrez, 4 Taynych Radzców pocztowych i kilku urzędników pałacu. Były Minister Erro, który opuścił był mieysce swego wygnania Valladolid, dla używania wód Biskayskich, ściągnął także na siebie wielkie podeyrzenie, i odebrał rozkaz, ażeby niebawnie do Valladolid powrócił. General Chaperon niedoiechawszy ieszcze do Badajoz, mieysca swego wygnania, został napowrót do więzień stolicy przywieziony.

Miasto Lograno posłało do Króla adres z powodu ostatniego spisku Bessiera, w którym swoią wierność na nowo zarecza, życząc, aby podobnie maskowani pozorem roializmu Jakobini, zawsze mogli być odkryci.

Rada Kastyl. prosiła była Króla z tego samego powodu, aby ziechał do stolicy, dla wyniszczenia obecnością swoią i pomożeniem siły zbroynéy, wszelkiego zarodu buntów. Lecz gdy rzecz inny obrót wzięła, udał się dwór do Eskurialu.

Osławionego Trapistę miano w klasztorze, w którym był zamknięty z rozkazu rządu, znaleść nieżywego w łóżku.

System oczyszczania, który powstał pod sterem Ex-Ministra spowiednika D. Wiktora Saez, i tyle nieszczęść na naród sprowadził, ma niedługo, iak pisze Dziennik Paryski, zupełnie ustać. Jego wyroki uznaiące niektóre osoby niezdolnemi do oczyszczenia, będą zniszczone; a za wszystkie polityczne wykroczenia od Stycznia roku 1808., ma nastąpić zupełne przebaczenie.

Xiądz Merino, który od kilku dni miał areszt domowy, znowu puszczony na wolność, a Królewscy ochotnicy, których miano rozpuścić, pomnożeni są iednym batalionem.

Biega tu między ludźmi spis osób, które za należenie do spisku maiącego za cel złożenie

Króla z tronu poymane i wygnane zostały: 1) Duchowni ze służby domu Królewskiego: Salone, dozorca szpitalu, wygnany do Cabrera; Molle, Jałmużnik Królewski, do Malagi; Sekretarz Sądu duchownego, do iakiegoś klasztoru; Radca stanu X. Bogas, Kapelan honorowy zakonu bosego i Sekretarz generalny Sądu duchownego odesłani zostali do swoich klasztorów; Oyciec Martinez i Prowizor S. Filipa do więzienia wzięci; 2) świeccy: Gordon, Sekretarz Kamery, oddany pod straż w seminaryum szlacheckiém; obadwa synowie, z których ieden iest Kapitanem Królewskich ochotników, drugi Sekretarzom w Ministerstwie sprawiedliwości, do więzienia wzięci. Półkownik Seca wygnany do Mont Joui; Półkownik Cardelas do St. Sebastian; Generalny Intendent Policyi Rufino Gonsalez do Pampelony; Generał Chaperon, Prezes byłéy Kommissyi woyskowéy, do Cazeres. Wszyscy tayni Sekretarze Królewscy są uwięzieni; niemniéy i Generał Capape, Półkownicy Saez i Montfort, Hrabia Torrezilla i Półkownik artyleryi Montenegro.

Nayważnieyszą zmianą w naszém Ministeryum iest, że Minister sprawiedliwości do partyi absolutystów należący, Colomarde, odprawę dostał; a iego mieysce zaiął zasłużony w odkryciu ostatniego spisku Generalny Intendent policyi Recacho. Tego zaś urząd dostał się Panu Don Evariste Prieto. Zapewniaią, że stronnictwo umiarkowane, które teraz rządzi, postępuie całkiém w myśl Posłów zagranicznych.

Rozbroienie ochotników Król. w całéy prowincyi Guispucoa szczęśliwie się odbyło.

Generał d'Espagne powróciwszy tu w kilka godzin, wyiechał do la Granja do Króla z papierami, które zabrał Bessierowi i wspólnikom iego, a które miał rozkaz, oddać samemu Monarsze, po udzieleniu Policyi tylko stósownych wyiątków, służyć mogących do wykrycia różnych gałęzi spisku, którego Bessieres ślepém był narzędziem. Prócz tego i poymanych z nim Oficerów kazał Generał d'Espagne także dwie prywatne osoby i dwóch Plebanów rozstrzelać.

Generalny Kapitan Arragonii wydał następuiącą odezwę: Arragończykowie! Wszystko com wam dnia 29. Sierpnia względem schwytania Bessiera oznaymił, potwierdza się urzędownie, a nadto odebrałem wiadomość, iż zdrayca ten został z swą niegodziwą zgraią rozstrzelany. Spokoyność zupełnie przywrócona. Wy, co złe chęci w sobie pielęgnuiąc, trwacie ieszcze w zbrodniczym zamiarze odnowienia zniweczonego spisku, porzućcie wasze występne nadzieie, lub bądźcie przygotowani na podobne ukaranie. Sarragossa, dnia 1. Września 1825.

(podp. Ludwik Bassecourt.

W górach Gata (Granada) chciano podburzyć lud do powstania pod pozorem wypędzenia Negrów, lecz ogłoszenie wyroku Królewskiego przeciw buntowników ostudziło cokolwiek zapał wichrzycielów spokoyności.

A n g l i a.

Z Londynu dnia 10. Września.

Goniec drwi sobie dzisiay z rozsianych przez pisma Paryskie wiadomości względem mięszania się Anglii do turecko-greckich interessów: „Dzienniki francuskie, mówi on, pełne są nayśmiesznieyszych baśni o wmięszaniu się naszém do spraw Grecyi. Dziennik *Quotidienne* uwiadomia nas, że 5000 woyska angielskiego do Malty zawinęło, aby Anglii zamiary w Morei, — tę drogą posiadłość, — popierać; dowiaduiemy się też, że Kommodore Hamilton 150,000 Piastrów Grekom obiecał, pod warunkiem, ażeby woynę przeciw Ibrahimowi Baszy daléy prowadzili. Jeden z Admirałów angielskich ma niezwłocznie z iednym liniowym okrętem i trzema fregatami w Levante zawitać. Naywiększym zaś kleynotem z pomiędzy tych wszystkich wiadomości iest to: iż Hydryoci i Specyoci prosili Kommodora Hamilton, aby ich wziął pod opiekę bandery angielskiéy; na co tenże odpowiedział, że Anglia lubo nie może ich tak otwarcie wspierać, cichaczem to iednak w nayskuteczznieyszym sposobie czynić będzie.“ W dalszym ciągu swego artykułu nicuie *Goniec* szczególniéy śmieszność owego taiemnego zapewnienia, które dla tém większego zachowania sekretu, Grecy przez wszystkie pisma publiczne rozgłosić mieli.

Onegday między godziną 9. i 10. wieczór

mieliśmy tu straszną ulewę, iakiéy sobie nikt nieprzypomina.

W kilku miastach Irlandyi zakładaią teraz kantory banku Dublinskiego.

O wyiezdzie Lorda Cochrane wszystko znowu ucichło; tymczasem coraz więcéy byłych angielskich Oficerów morskich przyimuie służbę w marynarce greckiéy, i polityka Lorda Nadkommissarza wysp Jońskich widocznie się zmieniła.

O postępowaniu Lorda Cochrane zawiera *Goniec* długi artykuł, w którym między innemi stoi: „Jestto rzecz naturalna, że Grekom życzymy wolności iako kraiowi, któremu tyle skarbów w naukach i sztukach winniśmy; kraiowi, którego wiara z tego samego, co i nasza wypływa źródła, chociaż nie téy saméy iest czystości. Gdy iarzmo tureckie, które ich tak długo uciskało, musiało osłabić moc przyrodzoną ich duszy, czuć więc powinniśmy pewien rodzay pychy, widząc ich iednakże walczących za niepodległość. Nie pytamy się, czy są narodem szlachetnym i oświeconym; ale czuiemy przychylność ku nim przez samo wspomnienie na ich przodków. W tym iednak razie zobowiązaliśmy się do zachowania ścisłéy neutralności. Dawna przyiaźń z Turkami, i znaczne handlowe korzyści, zniewalaią politykę naszą, niezrywać z nimi związków. Maią wszakże i oni pewne prawa za sobą, iak i Grecy. Co się tyczy wiary narodowéy i téy zasady, któréy się nasz rząd trzyma, że pomoc przez szczególne osoby dawana, nie szkodzi neutralności, to łatwoby dowieść, że oboie nie są gruntownie udowodnione."

O wyprawie Lorda Cochrane i iego parowych okrętach piszą gazety, że w drugiéy bitwie, którą Birmani Anglikom wydali pod Rangoon, użyto okrętu parowego la Diana, który z taką siłą wpadł na nieprzyiacielskie okręty, że przeszło trzydzieści zatopił, lub do obrony niezdatnemi uczynił; chociaż woienne okręty Birmanów tak są szybkie, iż chociaż długie 80 stóp a 7 szerokie po 150 ludzi noszą, w godzinie iednak 2 mile są w stanie upłynąć, pędzone 52 wiosłami.

Sir Ch. Stuart stanął dnia 15. (którego m.?) w Rio, gdzie był z wielkiemi zaszczytami przyimowany.

Rozgłoszona przed kilku dniami wiadomość o weyściu Anglików do Armonpoora i poymaniu Króla Awy, niepotwierdziła się urzędownemi doniesieniami.

Hrabia Palmella miał wczoray czynności w urzędzie spraw zagranicznych.

Znany Kapitan Kephalas umieścił w tuteyszym *Gońcu* dwa listy datowane z Rzymu d. 25. i 28. Sierpnia, w których bardzo się chełpi z swych osobistych i literackich związków, a władzców w Grecyi, i tuteyszych agentów Greckich PP. Orlando i Luriotis, niezmiernie beszta.

Utworzyło się tu niedawno towarzystwo, które ma zamiar, za pomocą narzędzi nurkowych wydobyć na wierzch bogate galliony, zatopione w zatoce Vigo podczas woyny hiszpańskiéy, za Królowéy Anny.

Przy spuszczeniu z warsztatu wielkiego okrętu woiennego *Xężniczka Karolina*, od 140 dział, wydarzyło się w Portsmouth przerazaiące grozą nieszczęście, iż most, z którego się naymniéy 100 osób wszelkiego wieku i płci przypatrywało, załamał się i prawie wszyscy ci ludzie w morzu grób znaleźli.

W Jorkshire robią przygotowania do obrzędu muzycznego, który ma kosztować 17,000 Funtów Szterl. Dla śpiewaiących przeznaczono 2000 Funt. i wezwano naypierwszych Wirtuozów z Londynu. Przystroienie sali kosztowało 6000 Funtów.

Trzysta wychodzców hiszpańskich, którzy przebywali w okolicy Oporto, odebrali rozkaz w ostatnich dniach przeszłego miesiąca, aby kray opuścili.

Gazeta Dublinska donosi — odwołuiąc się do bardzo dobrego źródła — iż angielscy dowódzcy na stanowiskach południowo-amerykańskich i zachodnio-indyiskich maią rozkaz, ażeby uderzyli na okręty francuskie, skoroby nieprzyiacielską postać przeciw nowym państwom przybrały.

Gazeta *Times* wciąż zapewnia, iż wielka część mieszkańców Hayti nie kontenta iest z nawiązanych z Francyą stósunków. Osiedli w Port-au-Prince kupcy uskarżaią się głośno; lecz im to mało pomoże, kiedy taryfa iuż iest ogłoszona, podług któréy wszelkie dowozowe artykuły podlegaią cłu po 12 od sta, którego, iak wiadomo, Francya połowę tylko płaci.

Potwierdza się z różnych stron, iż Poseł Francuski czynił Regentowi Brazyliyskiemu propozycye względem uznania Brazylii, lecz że się wymówiono od rozpoczynania wszelkich układów przed przybyciem Posła Angielskiego.

W Demerara zawiązało się towarzystwo do sprowadzania i przechowywania lodu. Już tam stanął pierwszy ładunek tego mroźnego towaru.

Naynowsze gazety Nowego Yorku donoszą, iż Komitet, czyli tak nazwany Konwent Wirginii, po długich obradach, uchwalił niektóre odmiany w konstytucyi tego stanu. Liczba Deputowanych do zgromadzenia prawodawczego ma być zmnieyszoną i zastósowaną ściśle do liczby ludności. Daléy wszyscy wolni biali, byle tylko inne prawem przepisane przymioty posiadali, chociaż niebędąc właścicielami nieruchomości, maią być przypuszczeni do głosowania. Władza wykonawcza ma także inny kształt otrzymać.

Gazeta mexykańska, *Sol*, wychwala bardzo pobożność tamecznego Posła angielskiego, Pana Ward. Podczas uroczystéy processyi, kiedy obraz Nayśw. Panny niesiono do kościoła, widziano powóz Pana Ward przed iego domem kwiatami ozdobiony, w gotowości do obrzędu. Obraz w tym powozie zawiezionym został do kościoła; i trudno powiedzieć, kto tu więcéy pokazał tolerancyi, czy protestantski Poseł, czy duchowieństwo katolickie?

Towarzystwo w Breadfort, którego powołaniem iest wspierać Missyonarzy protestantskich pomiędzy pogaństwem, do którego i Francuzi są policzeni, na dniu 7. t. m. odbyło posiedzenie w kaplicy metodystów. Po modlitwie zdał P. Mariot sprawę z wydatków towarzystwa, którego gałęzią iest towarz. Wesleyskie, które rocznie wynoszą 40,000 funt. szterl. Ze wszystkich kraiów naypomyślnieysze doszły wiadomości, a nawet wzruszaiące oznaki uczestnictwa nowonawróconych. Tak w angielskiéy osadzie Albany (Afryka) nawrócony Hotentot, od każdego cielęcia po nawróceniu się zrodzonego, odkładał po iednym pieniądzu, i zebraną summę Missyonarzom oddał. Smutne były doniesienia, które uczynił P. Charles Cooke po swoim powrocie z Jerozolimy i Palestyny o stanie tamecznych pogan. — Pieśni założyciela towarzystwa, P. Wesley, przetłumaczone są na ięzyk niemiecki, włoski i francuski. Szanowny Grzegorz Morley, ieden z generalnych Sekretarzy towarzystwa, długą miał mowę o stanie opłakanym Mahometanów i Żydów, w któréy bez ogrodki oświadczył, że, ieżeli nie będą ochrzceni i na wiarę chrześciańską nawróceni, wszyscy bez wyiątku na ogień wieczny póydą. Niektórzy z nich żądali, aby ich nauczono, a potém zostawiono własnemu rozumowi; „ale rozum,“ dodał, „nic o tém wszystkiém nie wie; któż kiedy słyszał, ażeby człowiek przez rozum dostał się do Boga? Zawsze to będzie dalekiém od rozumu; a nawet, gdyby to było i podobne, to ci poganie tak są nieumieiętni, iż go użyć nie są w stanie.“ Po oświadczeniu szanownego Pana Jenkins, że wielka iest potrzeba dla Francyi, przeyścia na wiarę ewanjelicką, miał znowu P. Charles Cooke mowę w tym przedmiocie; był bowiem dawniéy missyonarzem we Francyi. „Gdym się udawał do Francyi,“ rzekł, „zaręczano mi, że nic nie wskóram; że bowiem Francuzi są lekkomyślni. Alem ia nie zważał na to, będąc pewny, że Bóg tak dobrze duszę Francuza, iak każdego innego poganina nawrócić może.“ Zdał obszerną sprawę z dobrego powodzenia tamże, i między innemi wyraził, że mu się udało kilku xięży nawrócić, o czém raport wywodny chce kazać wydrukować. W końcu ieszcze raz P. Cooke wspomniał o potrzebie nawrócenia Francuzów, ponieważ u nich Papież nayznacznieyszą znayduie podporę, a panowanie iego wkrótce ukończyć się musi.

Rynek S. Bartłomieia nayzyskownieyszy iest dla rzezimieszków i innych hultaiów. Jeden złodziéy, schwytany niedawno na uczynku, zaręczał sędziemu, że to iest dawny zwyczay, na rynku S. Bartłomieia kraść, albo przynaymniéy się upić.

A u s t r y a.

Z Preszburga donoszą tameczne gazety z d. 6. t. m.: Z C. K. pułków przeznaczonych do służby podczas maiącego nastąpić Seymu, nadciągły tu: w dniu 31. z. m. z Komorn, batalion z pułku piechoty Barona Mayera; w d.

2. b. m. trzy kompanie drugiego pułku artyleryi z 20. działami dwunastofuntowemi; dnia 4. b. m. batalion grenadyerów Podpułkownika Dobler Friedburga, a dzisiay spodziewany iest batalion grenadyerów Podpułkownika Hrabiego Orlandini del Beccuto. Most na łyżwach na rozkaz naywyższy dla prędszego związku obu brzegów Donaiu pod zarządem Majora Magdeburga i dwóch Oficerów wystawiony, został w dniu 2. t. m. dla pieszych i dla wozów otworzony. Takowy spoczywa na 32 łyżwach, iest 148 sążni długi, a 24 stop szeroki i ma podwóyną koley do ieżdżenia. Pochóp do nowości i upodobanie bez przeszkody zwiedzania brzeg przeciwległy, zaraz po ukończeniu onegoż ściągnęły mnóstwo mieszkańców tuteyszych, którzy po nim przeieżdżali. Od kilku dni ziechało tu iuż wielu Deputowanych na Seym, a Korona Królewsko-Węgierska przywiezioną będzie dnia 9. bieżącego miesiąca.

N i e m c y.

Z nad Menu dnia 16. Września.

Dom Xiążęcy Thurn i Taxis grubą pokrył się żałobą z powodu śmierci syna drugiego z porządku, Fryderyka Wilhelma, zrodzonego dnia 29. Stycznia 1805; powodem téy zawczesnéy śmierci był przypadek na polowaniu wydarzony. Zasmucona matka udała się do Ratysbony.

Jego Królewiczoska Mość Xiążę Salerno przybył dnia 17. do Norymbergi, i tegoż dnia w dalszą do Wiednia ruszył drogę.

N i d e r l a n d y.

Z Bruxelli dnia 17. Września.

Wczoray napełniony był teatr do natłoku. Bawiący tu teraz Talma występował w roli Sylli. Xiążę Cumberland i Xiążę Hessen-Homburg byli w teatrze.

Xiążę Bernard Sasko-Weymarski, który przedsiębierze podróż do państw północnoamerykańskich, przybył dnia 26. Lipca do Boston.

Donoszą z Korfu: Dnia 1. Września nastąpi otwarcie naszego wolnego portu, do którego okręty wszystkich narodów i mocarstw bez różnicy bandery i towarów przypuszczane będą.

Państwo Ottomańskie.

Z Stambułu dnia 22. Sierpnia.

Porta otrzymała z Archipelagu wiadomości, wielką niespokoyność wzbudzaiące, które, w ścisłéy będąc z interesami greckiemi styczności, większeby pod względem politycznym zrodzić mogły skutki, aniżeli zrazu zdawano się temu wierzyć. Naczelnicy rządu w Napoli di Romania, miotani rozpaczą, uciekli się pod obronę Anglii, i wysłali Deputowanych z prośbą o pomoc do Króla W. Brytanii. Z powodu, że Angielski Kommodor Hamilton, stoiący na kotwicy pod Napoli di Romania, często iuż wyraźnie uymował się za Grekami, wiadomość ta sprawiła tu trudne do opisania wrażenie. Powiększyła ie tém bardziéy nadeszła w tym samym czasie wiadomość, iż zwiastowana iuż dawno od Greków eskadra północno-amerykańska, zawinęła pod Hydrę, i zaięła położoną naprzeciw Hydry wyspę Porros (?). Dywan zgromadzał się odtąd kilkakroć nadzwyczaynie, i powarzenie było widoczne. Francuski Poseł Hrabia Guillemlnot, i Sprawuiący interessa dworu Rossyiskiego, Pan Minciaky, wysłali gońców do Paryża i Petersburga.

Dnia 23. Sierpnia.

(Przez Bukarest.)

Wiadomości z Smyrny dnia 18. Sierpnia są — ieżeli na zupełną zasługuią wiarę — bardzo ważne. Ibrahim Basza, złączywszy się z Hussein-Bejem, przedsięwziął uderzyć powtórnie na Napoli di Romania, i przyciągnął w tym celu pod wały téy twierdzy. Za zbliżeniem się iego, uciśnieni Grecy oświadczyli uroczyście, a to, iak powszechnie mniemaią, z wiedzą angielskiego dowódzcy siły morskiéy Hamiltona, iż się chcą uciec pod opiekę Anglii. Ibrahim Basza, którego rzecz ta obeszła, prosił Pana Hamilton o deklaracyą, lecz zamiast téy, zdięci rozpaczą Grecy natarli niespodzianie na powarzonych Arabów. Kilka urywkowych, ale krwawych potyczek, zniewoliły Ibrahima Baszę do śpiesznego odwrotu do Tripolicy. Wiadomości te, połączone z klęskami pod Missolongą, niezmierne tu czynią wrażenie.

Wiadomości z Triestu dnia 10. Września tak opiewaią: „Okręt, który opuścił Syrę dnia 18. Sierpnia, potwierdza odzyskanie

Kalamaty przez oddział Mainottów pod rozkazami Pietro Beja, i zupełne poiednanie się Mainottów z centralnym rządem w Napoli. — Ibrahim Basza przedsięwziął drugą demonstracyą przeciw Napoli di Romania; lecz iuż tam wypadki stanowczy wzięły obrot w skutek uczynionéy przez władzę wykonawczą deklaracyi względem poddania się pod opiekę Anglii. Ten przerażaiący krok, skutkiem ktorego młody Miauly pośpieszył do Londynu iako Deputowany, nowém Greków ożywił męstwem. Natarli oni na Arabów pod murami Napoli, i odparli ich ze stratą 1600 ludzi do Tripolicy, zkad miał się Ibrahim Basza ku Nawarynowi cofnąć, iak w Syra głoszono. Ostatnie podanie zdaie się iednak wymagać ieszcze potwierdzenia. — W Hydra wybierał się Admirał Sachtury do Alexandryi, w celu uważania uzbroionéy tamże nowéy wyprawy. Trzypokładowy okręt amerykański miał mu, — iak głoszono — towarzyszyć. — Zdaie się, iż na ten pomyślny obrot rzeczy w Morei wielki miała wpływ bohatyrska Missolongi obrona.“

Ztamtąd donoszą pod dniem 11. Września: „Podług wiadomości z Zante dnia 25. Sierpnia, przybyli tam greccy Deputowani, między którymi znayduie się syn Admirała Miauly. Jadą oni za paszportami Kommodora Hamilton, i Lorda Nadkommissarza Sir William Adams, do Anglii, z prośbą do Króla Angielskiego, aby ich wziął pod swą opiekę. Hamilton miał iuż dawniéy radzić mieszkańcom Napoli di Romania, ażeby w razie naywiększego niebezpieczeństwa jońską lub angielską banderę zatknęli.“

Z nad granicy Tureckiéy dnia 6. Września.

Z Korfu donoszą, że Grecy miasto Tripolizza tylko na krótki czas woyskiem obsadzili, ponieważ iest całkiém zniszczone. Zdaie się, że Xiążę Ipsylanty przestał na zebraniu wszystkiego, co mu się zdać mogło, osadę turecką, z 2000 ludzi złożoną, wyciąwszy. W Zante widziano, że wprzeciągu kilku dni 64 greckich statków woiennych z mnóstwem branderów ku zatoce zmierzało; naczelnikami byli Miauli i Sachturi. Dnia 6. niedaleko Zante odbyła się bitwa morska, w któréy Grecy fregatę turecką wysadzili na powietrze. Późniéy miał Miauli blisko Missolonghi zarzucić kotwice. Z Morei nie wiemy nic pewnego. Mówią, że Kolokotroni znowu zebrał 10,000 i uderzył na Baszę.

Oficer austryacki, który był obecny przy ostatnim szturmie pod Missolonghi, nadzwyczay wychwala męstwo osady tego miasta. Składała się ona z 4200 ludzi, licząc w to chorych i rannych, gdy tymczasem Seraskier miał 30,000 woyska i mocną artyleryą.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 23. Września 1825.	Papierami	Gotowizną
	po	*po*
Obligi długu państwa . .	$90\frac{5}{4}$ pCt.	$90\frac{1}{12}$ pCt.
Premie obligów długu państwa	207 =	—
Obligi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	$92\frac{3}{4}$ =
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	$90\frac{1}{2}$ =	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne niegdyś polskiego udziału	$88\frac{3}{4}$ =	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	$95\frac{1}{2}$ =	—
Wschodnio-Pruskie . . .	$92\frac{3}{4}$ =	$92\frac{3}{4}$ =
Szląskie	—	—

Poznań dnia 27. Września 1825.

Kurs obligów miasta Poznania . . . 91 — 4 od sta.

(Dwa Dodatki.)

DODATEK

do

Nru 78.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 28. Września 1825.)

Rozmaite wiadomości.

Poznań dnia 27. Września.

Wstrzymywaliśmy się dotąd od powtarzania pochwał, które bardzo często głosiły pisma publiczne Warszawskie o niezrównanych w dziecinnym wieku talentach muzykalnych maleńkiego, niespełna 8 lat maiącego Krakowianina, Józefka Krogulskiego, ponieważ zdaiąc nam się być obwiedzione ramami przesady, niewiernym nas czyniły Tomaszem. Ten malutki Krakowiaczek znayduie się teraz od kilku dni wpośród nas, i dał się iuż w domu iednego z naypierwszych znawców, tuteyszych, i innych przyiaciół muzyki, słyszeć na fortepianie z tak wielką dla siebie korzyścią, iż trzeba, oddaiąc mu sprawiedliwość, na którą bardzo zasługuie, wyrzec iednem słowem: że granie iego w tym wieku iest nadzwyczayne; — a ów Tomasz, który się teraz z rozdziwioną gębą oczami i uszami o tém przekonał, uderzaiąc się w piersi wyznaie: że zgrzeszył niedowiarstwem swoiém przeciw talentowi młodego ziomka, i obiecuiąc poprawę, będzie odtąd z pracowitością pszczołki zbierał po obcych kraiach pochwały dla naszego miłego rodaczka, i przenosił ie na oyczystą ziemię. — W poniedziałek, dnia 3. Października, na sali resursowéy, usprawiedliwi to w wysokim stopniu Juzio, cośmy tu o talencie iego powiedzieli. Spodziewać się należy, iż Prześ. Publiczność licznem zebraniem zachęcić raczy młodego wirtuozę do postępowania z równą wciąż gorliwością w tym pięknym zawodzie. — Panowie Fontenilles, bracia, wzięli na siebie wydawanie biletów koncertowych — Jeden z przyiaciół muzyki, który także wczoray słyszał naszego maleńkiego artystę, tak go nam w liście do Redakcyi pisanym maluie:

„Wczoray miałem sposobność słyszeć Krogulskiego. Co mi się o nim i iego graniu zdaie, nie śmiem wyiawić, szczególniéy dla tego, że nie rozumiem, aby bez widzenia i słyszenia go, można uwierzyć temu, co ten, który go słyszał i widział, musi o nim powiedzieć. Widząc go nim gra, gotówby każdy nie odmówić mu naywiększego podziwienia, chociażby tylko łatwy koncercik Mozarta lub waryacye Gelinka miał słyszeć; a usłyszawszy naytrudnieysze koncerty Humla, Riesa, Kalkbrennera, wykonane z łatwością, iaką tylko kilkunastoletnia wprawa nadać może, i z mocą, iakiéy w dorosłym mężu zwykliśmy szukać, oczom i uszom razem wierzyć ma za rzecz niepodobną i t. d."

W Berlinie dnia 15. m. b. odprawiło się na wniosek Sprawuiącego interessa dworu francuskiego, Pana Bourgoing, w kościele tamecznym katolickim solenne żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Krola Ludwika XVIII.

Seym Bawarski, dwakroć dekretem królewskim przedłużony, ukończył nareszcie d. 12. m. b. swe posiedzenia.

Jak Monachium exystuie, (piszą ztamtąd dnia 13. m. b.), niepamiętaią ieszcze ludzie, aby się tam bociany miały gniezdzić. Od kilku atoli dni ziawiło się to widowisko i nasyca ciekawość ludzi gromadami się schodzących. Para bocianów codziennie o 6téy wieczór przybywa na dach kościoła poiezuickiego i tam nocuie, a pożywienia szuka w okolicach mchem zarosłych, żywiąc się ropuchami, wężami i t. p. Wielu uważa przybycie tych nadzwyczaynych gości wśród wrzawy miasta, właśnie na tym budynku rezyduiących, za wróżbę spełnić się maiącego przepowiedzenia Westenriedera przed 100 laty o powrocie Jezuitów. — Zresztą ieden z tych bocianów opuścił iuż okolice Monachium, ale drugi ciągle stawa na głowie posągu kościoła S. Michała.

Gdy Pan Harlay upraszał Xiążęcia Aureliańskiego (Regenta) o urząd pierwszego Prezydenta, dodaiąc, że iuż czterech iego przodków tę ważną posadę piastowało, odpowiedział Xiążę! „Je ne puis donc vous accorder la place que voux demandez; car cela ferait Harlay quint (Arlequin).“

OBWIESZCZENIE.

Dostawa materyałów pismiennych dla Biór ratusznych potrzebnych na rok 1826. wypuszczoną bydź ma w entrepryzę naymniéy żądaiącemu.

Termin licytacyi oznacza się na

dzień 14. Października

o godzinie 10téy przedpołudniem w Biórze Sekretaryatu Władzy podpisanéy.

Poznań dnia 1. Września 1825.

Królewskie Dyrektorium Policyi i miasta.

OBWIESZCZENIE.

Folwark Huba zwany, do dóbr Latalice należący, w Powiecie Poznańskim położony, na trzy po sobie idące lata od S. Jana r. b. do S. Jana 1828. naywięcéy daiącemu publicznie w terminie

dnia 18. Października r. b.

zrana o godzinie 10téy przed Deputowanym Kapp Assessorem S. Z., w Izbie naszéy Instrukcyinéy, wydzierzawionym zostanie, na który termin ochotę dzierzawienia maiących z tém oznaymieniem wzywamy, iż warunki dzierzawy w Registraturze naszéy przeyrzane bydź mogą.

Poznań dnia 11. Sierpnia 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziémiański.

OBWIESZCZENIE.

W Wielkiém Xięstwie Poznańskiém i w mieście Toruniu potrzebna iest na rok 1826. ilość żywności dla woyska, wypisana w dołączonym wykazie.

Na rok 1824. i 1825. podeymowali się w obwodzie urzędowania naszego ziemianie dostawy naturaliów dla woyska, i dobrze na tém wychodzili, maiąc przezto regularne zbycie swych produktów, przy punktualnéy wypłacie. Zabezpieczaiąc wymienioną na wstępie ilość na rok 1826. mieć się będzie chętnie wzgląd na ofiary Producentów, skoro żądania bonifikacyi odpowiadać będą cenom w wolnym obrocie panuiącym.

Jedynie aby dać sposobność producentom podeymowania dostawy w miarę ich możności, nie maiąc potrzeby, — skoroby ich produkta niewystarczyły — zakupowania takowych i narażania się przeto na połączone z spekulacyami niebezpieczeństwa, odstępuiemy od warunku, ażeby dla każdego mieysca wszystkie artykuły na cały rok przez liweranta dostawiane były, owszem dozwalamy, ażeby w Toruniu i Nakle, gdzie są administracye magazynowe, w granicach wymienionéy potrzebnéy ilości, pewne partye z potrzebnych tamże naturaliów ofiarowano, dla wszystkich zaś innych punktów, gdzie niemasz administracyi magazynowéy, lecz liweranci wprost woysku dosta-

wiaią artykuły żywności, dostawę poiedyńczych artykułów, iednakże w całoroczney rzeczywiście potrzebney ilości uskuteczniano; stemwszystkiém wolno każdemu ofiarować dostawianie kilku lub wszystkich artykułów, dla iednego, kilku lub wszystkich punktów dostawy.

Że spekulantów od tego liwerunku wyłączać niemożna, lecz że owszem na ich offerencye wzgląd mianym być musi, skoro są dogodnieysze, niż offerencye producentów, żadney niepodlega wątpliwości. Co do Nakła można także do nas podawać oświadczenia na bezpośrednią dostawę naturaliów tamecznemu szwadronowi, w którym to przypadku powierzoną oraz być może dostawa chleba, którego tam rocznie 9000 bochenków sześćfuntowych potrzeba. Ile i iakie być powinny artykuły dostawy wydaią się następuiące rozporządzenia:

Naturalia będą wszędzie odbierane na rzetelną wagę i miarę pruską. Owies do magazynów odstawiać się będzie ze zwyczaynym nadmiarem iednego szefla na wencplu, ieżeli przychodzi na osi, a dwóch szefli, ieżeli na statku; wydaiąc wprost woysku żywność nie ma mieysca nadmiar. W każdém mieyscu opatrywania woyska w żywność, dwumiesięczny zapas potrzebnych artykułów, w mieyscach, gdzie się wprost woysku dostawia, na koszt i ryzyko liweranta utrzymywanym być powinien. Chleb powinien być pieczony z mąki z czystego, zdrowego żyta zrobioney, a przez pytel z 25 do 28 nici na cal kwadratowy przepuszczoney, powinien być dobrze i sucho wypieczony i rzetelnych 6 funtów ważyć; ięczmień i owies niepowinny być stęchłe, spleśniałe, porosłe, zaplugawione innemi nasionami i nieczystościami; pierwszy niepowinien ważyć niżey 56 funtów, ostatni nie niżey 45½ funtów na szefel; siano powinno być dobrym zdrowym dla koni obrokiem, nie zmięszane szkodliwemi ziołami, i dobrego sprzętu. Słoma powinna być w kłosach, niepowinna być stęchła, a zresztą powinna to być rzana słoma nietargana (prosta). Nieporozumienia iakie między odbieraiącymi a dostawiaiącymi względem doby naturaliów rozstrzygać będzie Kommissya, złożona z iednego woyskowego, iednego cywilnego urzędnika, dwóch (niedostawiaiących) rólników lub piekarzy, którey decyzya iest ostateczna bez odwołania.

Dowiedzione sfałszowania naturaliów lub inne zamierzone oszukaństwa z strony poddostawców — które iuż na nieszczęście miały mieysce — upoważniaią Intendenturę do niezwłocznego zawarcia innego kontraktu na cały czas liwerunku a to na rachunek właściwego przedsiębiercy.

Zapłata za dostawione naturalia likwidować się będzie na fundamencie kwitów magazynowych lub woyskowych w podpisaney Intendenturze i assygnować na tę głowną kassę regencyiną, z którey likwiduiący przy zawarciu kontraktu będzie sobie życzył odbierać pieniądze.

Prócz proporcyonalnego wynagrodzenia nieuchronnych opłat za druk wydanych względem tey dostawy obwieszczeń, dostawcy żadnych niemaią potocznych kosztów do opłacenia.

Kaucya złożona będzie w 10tey części wartości liwerunku gotowizną lub pruskiemi papierami skarbowemi do iedney z Głównych Kass Regencyinych przy zawarciu kontraktu.

Wszyscy, maiący chęć, stósownie do obmowy tego obwieszenia, podiąć się dostawy naturaliów, niechay swe deklaracye, które niepotrzebuią na stęplowanym papierze być pisane, do d. 30. Października r. b. zapieczętowane, z napisem: „Ofiarowanie dostawy,“ prześlą podpisaney Intendenturze, a potém w przeciągu dni 14, po otworzeniu offert, które w dniu 31. Października r. b. nastąpi, a w którym to przeciągu czasu każdy do swéy offerty iest zobowiązanym, decyzyi oczekuią.

W offertach należy dokładnie wyrazić:

a) nazwisko, i mieysce zamieszkania chcącego się podiąć dostawy;
b) okręgi lub poiedyncze garnizony, dla których ofiaruie się dostawiać;
c) naturalia, które maią być dostawione;
d) żądanie cen — które względnemi być nie powinny — w pruskiey monecie, co do chleba podług sześćfuntowych bochenków, co do ziarna podług wencpli lub szefli, co do siana podług cetnarów à 110 funtów, co do słomy podług kop z 60 snopków à 20. funtów.

Poznań, dnia 10. Września 1825.

Król. Intendentura 5go Korpusu armii.
B ü n t i n g.

WYKAZ

domysłowéy potrzeby naturaliów dla woyska stoiącego w W. Xięstwie Poznańskiém i w mieście Toruniu na rok 1826.

Mieysca dostawy.	Roczna potrzeba.					Uwagi.
	Chleby 6funtowe	Owies	Jęczmień	Siano.	Słoma.	
	Sztuki.	Wencple.	Wencple.	Cetnar.	Kopy.	
Departament Regencyi Bydgoskiéy.						
Koronowo . . .	5,184	—	—	—	—	
Gniezno . . .	35,856	39	—	202	30	incl. potrzeby w czasie ćwiczeń landwery.
Inowracław . . .	9,000	320	2	2246	329	
Nakło . . .	—	320	2	2246	329	
Strzelno . . .	—	12	—	84	12	
Departament Regencyi Poznańskiéy.						
Zbąszyń . . .	7,800	—	—	—	—	
Wschowa . . .	33,264	10	—	68	10	
Kargowa . . .	4,113	28	—	185	27	dito
Kempno . . .	9,000	320	2	2246	329	
Kościan . . .	9,000	320	2	2246	329	
Kostrzyn . . .	—	12	—	84	12	
Koźmin . . .	6,480	—	—	—	—	
Krobia . . .	216	7	—	41	7	
Krotoszyn . . .	13,905	361	2	2530	371	dito
Leszno . . .	23,925	454	2	3179	460	dito
Ostrowo . . .	9,000	320	2	2246	329	
Pobiedziska . . .	648	—	—	—	—	
Rawicz . . .	33,264	12	—	84	12	
Szamotuły . . .	4,041	28	—	185	27	dito
Ostrzeszow . . .	—	7	—	41	7	
Trzciel . . .	7,740	—	—	—	—	
Dolsk . . .	3,969	28	—	185	12	dito
Departament Regencyi Kwidzyńskiéy.						
Toruń . . .	—	—	—	750	110	

Poznań dnia 10. Września 1825.

Król. Intendentura 5go Korpusu armii.

Bünting.

(*Dodatek drugi.*)

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Anna Rozyna z Umlauf Sikora, tu w Poznaniu i Anna Rozyna Guertel urodzona Klingsporn z Ogędrow Głębokie, skargę rozwodową przeciw swym mężom z powodu złośliwego opuszczenia zaniosły. Poczém

1. Płóciennik i były nauczyciel Jan Ferdynand Sikora, ktory w ostatnich dniach Grudnia 1818. swą żonę potaiemnie opuścił, nieda ąc o sobie do tego czasu żadnéy wiadomości, i
2. Jan Guertel, ktory podobnież od 14 lat winnym stał się,

zapozywaią się niniéyszém, aby się do odpowiedzi na skargę w terminie

dnia 3. Grudnia r. b.

przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Kuentzel w naszym Zamku Sądowym przed południem o godzinie 9. wyznaczonym, stawili i na skargę odpowiedzieli, w przeciwnym bowiem razie takowa zaocznie za przyznaną uważana, i każdy z nich za stronę winną uważany, i małżeństwo rozłączonem zostanie.

Poznań dnia 4 Sierpnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

CYTACYA EDYKTALNA.

Podpisany Sąd Ziemiański zapozywa niniéyszém publicznie wszystkich nieznaiomych Sukcessorów obywatela Karola Kemmerer w Fordonie w dniu 9. Maja 1810. roku zmarłego, aby w przeciągu 9 miesięcy, a naypoźniéy w terminie prekludycyalnym na

dzień 19. Listopada r. b.

o godzinie 9 éy przed południem w izbie instrukcyinéy Sądu Ziemiańskiego przed Ur. Krauze, Sędzią Ziemiańskim wyznaczonym, osobiście lub na piśmie zgłosili się i tamże dalszego zalecenia oczekiwali, wrazie zaś niestawienia się, byli pewnemi, iż pozostały majątek spadkodawcy tegoż, prawnie wylegitymować się mogący, Sukcessorom wydanym zostanie.

Bydgoszcz dnia 10. Stycznia 1825.

Król Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Gdy nad maiątkiem tuteyszego handlu Benjamina Gesnera et Comp. konkurs otworzony został, więc zapozywaią się niniéyszém wszyscy ci, którzy do tegoż massy konkursowéy iakąkolwiek bądź pretensyą roszczą, ażeby w terminie do likwidowania tychże pretensyi

na dzień 9. Grudnia r. b.

przed W. Springer, Sędzią Ziemiańskim w lokalu podpisanego Sądu wyznaczonym, albo osobiście lub też przez Pełnomocników, na których przedstawiaią się tuteysi Kommissarze sprawiedliwości Schulz, Schoepke, Rafalski i Vogel, stawili się, swe pretensye podali i one udowodnili, gdyż w razie przeciwnym z takowemi prekludowani zostaną, i oraz im przeciw wierzycielom, ktorzy się zgłosili, wieczne nakazaném będzie milczenie.

Bydgoszcz dnia 28. Kwietnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Na wniosek realnych wierzycieli wyznaczyliśmy czwarty termin licytacyiny do publicznego sprzedania dóbr Witkowa i Podwiekowa w Powiecie Gniezninskim położonych, do Kosinskiego sukcessyino likwidacyinéy massy należący h, według taxy sądownéy na 13331 Tal. 11 śbrgr, 6 fen. oszacowanych

na dzień 7. Stycznia 1826.

zrana o godzinie 9. przed Deputowanym Sędzią naszym Ziemiańskim W. Jekel w Sali Sądu tuteyszego, na który do posiadania zdatnych nabywcow niniéyszém zapozywamy.

Taxa w registraturze naszéy przeyrzaną bydź może.

Gniezno dnia 29. Sierpnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Domostwo pod numerem hypotecznym 44. na Wielkim tu Rynku położone, do massy sukcessyino - likwidacyinéy niegdy Poborcy Powiatowego Straemke należące, wraz z budynkami tylnemi i ogrodem, na 2382 Tal. 4 śbrgr. 6 fen. oszacowane, w terminach przed Deputowanym Sędzią Kosnelli na

dzień 30. Listopada 1825.,
dzień 31. Stycznia 1826., i
dzień 29. Marca 1826.

o godzinie 9. zrana w lokalu naszym sądowym wyznaczonych, z których ostatni peremtorycznym iest, z przyczyny długów naywięcéy daiącemu publicznie sprzedane bydź ma; na który to termin chęć kupna i zdolność posiadania maiących zapozywa się.

Taxa w czasie podzin służby w registraturze naszéy przeyrzaną bydź może.

Krotoszyn dnia 24. Sierpnia 1825.

Xiążęcy Thurn i Taxis Sąd Xięstwa.

OBWIESZCZENIE.

Starozakonny Israel Hirsz szklarz z Łobżenicy powiatu Wyrzyskiego i Ernestyna Szymon Kiewe z Chodzieża powiatu Chodzieskiego, wyłączyli między sobą na mocy kontraktu ślubnego w dniu 2. t. m. zawartego wspolność maiątku, o czém się niniéyszém publiczność zawiadomia.

Chodzież dnia 9. Sierpnia 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Pokoiu.

Proclama.

Niewiadomego właściciela skarbu małego w sparze muru budynku, dawniéy spitalnego a teraz na szkołę obróconego, przez dzieci do szkoły przybyłe znalezionego, z 12tu dukatów poiedyńczych, 1 dubeltowego i 2ch pierścionków składaiącego się, w wartości niżéy 50 Tal. będącego, zapozywamy niniéyszém, aby się w terminie

dnia 3. Listopada r. b.

zrana o godzinie 9. w Sądzie tuteyszym stawił i własność swoią udowodnił, w przeciwnym razie stosownie do przepisu Prawa Powszechnego Kraiowego §. 82. Tyt. 9. Cz. I. przysądzenie nastąpi.

Zresztą proponuie się niewiadomemu właścicielowi lub iego sukcessorom za Mandataryusza, Ur. Toporski, Adwokat tutay zamieszkały, do którego się zgłosić i potrzebną informacyą i plenipotencyą opatrzyć go może.

Szrem dnia 14. Września 1825.

Król. Pruski Sąd Pokoju.

DONIESIENIE.

Szanowne Obywatelstwo i Prześwietną Publiczność uwiadomiam nayuniżeniéy, iż móy handel Włoskiemi owocami przeniosłem dziś do kamienicy Pana Kolskiego pod Nr. 72 w rynku. Upraszam o łaskawy pokup przy zapewnieniu naypomierniéyszych cen, tak sztukami iako też w większych ilościach.

Poznań dnia 24. Września 1825.

Józef Verderber.

Z przyczyny zaszłych okoliczności iest w mojéy, przy Garbarach Nr. 382. położonéy kamienicy, na pierwszém piętrze od S. Michała r. b. do wypuszczenia i do wprowadzenia się, bardzo wygodne i obszerne pomieszkanie, składaiące się z 3ch pokoi z piecami, alkierza i kuchni, izby z piecem pod dachem, piwnicy, drwalni, kurnika, wozowni i stayni na 4 konie; nadmienia się ieszcze, iż wszystkie izby są nowo malowane.

Poznań dnia 22. Września 1825.

Jan Blau.

Moim Szanownym przyiaciołom i znaiomym w Poznaniu i okolicy donoszę niniéyszém nayuniżeniéy, iż tameczny handel D. L. Lubenau Wdowa i Syn przyiął na móy rachunek w komis bardzo dobrze rozczęsiokowany skład faiek z moiéy fabryki. Roboty moie po tém poznać można, iż każdą sztukę, ile to przez złożenie potrzebném i podobném było, małą opatrzyłem pieczątką, z wyrażeniem całkiego mego nazwiska, na którey to tylnéy stronie ustanowiona cena przedaży w monecie śrebrnéy iest oznaczoną.

Aug. Bütner,
w Szczecinie przy ulicy *Grapengiesserstrasse* Nro. 426.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 26. Września.

	Tal.	śgr.	fen	do	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . .	1	5	—	—	1	7	6
Żyto . . .	—	22	—	—	—	23	—
Jęczmień . .	—	15	—	—	—	16	—
Owies . . .	—	11	4	—	—	12	—
Taterka . .	—	17	6	—	—	20	—
Groch . . .	—	22	6	—	—	25	—
Ziemiaki . .	—	8	—	—	—	10	—
Siana cetnar á 112 ff. . .	—	17	6	—	—	20	—
Słomy kopa á 1200 ff . .	2	20	—	—	2	25	—
Masła garniec	1	2	6	—	1	5	—